

Dziennik Urzędowy

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO

Nr. 3.

Włoszczowa, dnia 1. lutego 1917.

TREŚĆ: 1. Najwyższe odznaczenie.—2. Obwieszczenie dotyczące przyjęcia tubyleców do c. i k. Żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.—3. Posiadanie broni. a) Rozporządzenie. b) Obwieszczenie.—4. Dni bezmięsne. 5. Podwyższenie ceny soli i zniesienie dotychczasowych ulg cłowych.—6. Ceny cukru. 7. Obwieszczenie. Zamówienia na węgiel. 8. Zbieranie ściółki.

1.

Najwyższe Odznaczenie.

Jego C. i k. Apostolska Mość raczył Najmiłościwiej udzielić:

Wojskowy krzyż zasługi 3 kl. z dekoracją wojenną w uznaniu walecznego zachowania się przed nieprzyjacielem kapitanowi w st. sp. 93 p. p. **Maxymilianowi Schafferowi**, adjutantowi Komendy obwodowej we Włoszczowej.

zaś złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności c. k. sędziemu **Józefowi Mięśowiczowi**, przewodniczącemu Sądu obwodowego we Włoszczowej, w uznaniu znakomitej służby w szczególnem użyciu.

2.

Obwieszczenie dotyczące przyjęcia tubylców do c. i k. Żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy w obsadzonym obszarze Polski zgodził się na przyjęcie do służby w c. i k. Żandarmeryi w Polsce, dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w tymczasowo oznaczonej liczbie 1000 osób.

Dobrowolne wstąpienie do służby w Żandarmeryi należy uważać wobec Najwyższego Postanowienia z dnia 1. października 1914 za równoznaczne z ochotniczym wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej, ponieważ Żandarmerya w obsadzonych obszarach Polski, jako Żandarmerya polowa, stanowi integralną część c. i k. Wojska.

1 Warunki przyjęcia.

- a) Zupełna zdolność do służby wojskowej i wiek między 20 a 30 lat,
- b) nieposzlakowana przeszłość (sądowo niekarany),
- c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,
- d) stan wolny, albo bezdzietny wdowiec,
- e) zobowiązanie się do służby w Żandarmeryi w Polsce przynajmniej przez cztery lata.

Małoletni potrzebują dla dobrowolnego wstąpienia, zezwolenia ojca lub opiekuna. Pozwolenie musi być pisemne i potwierdzone przez Urząd gminy.

2. Postanowienie co do poborów

Przyjęcie nastąpi najpierw na próbę na 6 miesięcy,—po tym czasie próbnym nastąpi przeniesienie do Żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą dziennie prócz unormowanego relutum etapowego (obecnie 3 K. 90 h.),— 2 K. 44 h. jako żołd i 1 K. 20 h. jako osobny dodatek.

Prócz tego Żandarmi próbni będą zakwaterowani podobnie jak w koszarach i otrzymają rządowy mundur, obuwie i uzbrojenie.

3. Prośby o przyjęcie.

Prośby starających się o przyjęcie mają być wniesione do c. i k. Komendy obwodowej jak najprędzej

Do każdego podania należy dołożyć prócz osobistych dokumentów (metryka chrztu, świadectwo szkolne i t. p.) własnoręcznie napisany rewers, następującej treści:

R e w e r s .

Zobowiązuję się niniejszem w razie przyjęcia mię do c. i k. Żandarmeryi dla obsadzonych obszarów Polski służyć w teje Żandarmeryi czynnie przynajmniej cztery (4) lata.

Data

2-ch świadków:

Podpis.

4. Stosunek podwładności.

Przyjęci podlegają od dnia wstąpienia do Żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym w równej mierze z należącymi do c. i k. wojska.

3.

Posiadanie broni

a) Rozporządzenie

Rozporządzenie Präs. Nr. 31 z dnia 5. stycznia 1917 o zapewnieniu częściowej bezkarności za spóźnione złożenie broni, amunicji i materiałów wybuchowych.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król Apostolskiej Mości, jako Najwyższego Wodza, zarządza się, dla obszaru stojącego pod austro-węgierskim Zarządem wojskowym, jak następuje:

A r t y k u ł I.

Dochodzenie i karanie z powodu nieuprawnionego przechowywania lub nieuprawnionego noszenia broni, amunicji lub materiałów wybuchowych, oraz z powodu zaniechanego doniesienia o miejscu przechowania, przeciw posiadaczom lub przechowującym (§ 2 rozp. Naczelnego Wodza z dnia 8/3 1916. Nr. 51 dz. rozp.) niema więcej miejsca przeciw tym osobom, które swoją broń, amunicję lub materiały wybuchowe przed 1./3. 1917. wedle przepisu odstawią lub przed tym terminem wspomniane doniesienie zrobią.

Od 1. marca 1917. począwszy bezwzględnie zastosowane będzie postanowienie § 2. wspomnianego rozporządzenia.

A r t y k u ł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie od dnia ogłoszenia.

b) Obwieszczenie.

Austro-węgierski Zarząd wojskowy zrobił spostrzeżenie, że mieszkańcy obszaru okupowanego obowiązku oddania wszelkiej broni, amunicji i materiałów wybuchowych, stosownie do wydanego jeszcze w lutym 1915 r. rozporządzenia Najwyższego Wodza, ciągle jeszcze nie uczynili zadość, chociaż zaniechanie tego obowiązku uznano rozporządzeniem Najwyższego Wodza z dnia 8./3. 1916 dz. rozp. Nr. 51 za zbrodnię która w pewnych okolicznościach karana będzie sądem doraźnym karą śmierci.

Ponieważ nieoddanie broni da się częściowo wytłumaczyć nieobecnością, częściowo nieświadomością, prawa, przeto Zarząd wojskowy zapewnił winnym, rozporządzeniem obowiązującym od dnia ogłoszenia, wydanem na podstawie Najwyższego upoważnienia, wyjątkowe dobrodziejstwo, że w czasie do 1. marca 1917 osoby, które swoją broń, amunicję lub materiały wybuchowe wedle przepisu oddadzą lub w tym czasie o miejscu przechowania tych przedmiotów doniosą, nie będą pociągnięci do odpowiedzialności i karani za spóźnione oddanie względnie doniesienie.

Po upływie oznaczonego terminu, to jest po 1. marca 1917. tem ostrzej i bezwzględniej zastosowane będą postanowienia rozporządzenia z dnia 8. marca 1916.

Kto więc swą broń amunicji lub materiałów wybuchowych przed 1. marca 1917. nie zgłosi lub nie odda, ukarany będzie więzieniem do 5 lat, a prócz tego grzywną do 10.000 koron, a o ile będzie miało miejsce postępowanie doraźne, i karą śmierci.

Austro-węgierski Zarząd wojskowy spodziewa się, że w wyżej oznaczonym terminie każdy bez wyjątku wszelką broń, amunicję lub materiały wybuchowe, które posiada lub przechowuje odda i że każdy, kto o istnieniu broni, amunicji lub materiałów wybuchowych ma wiadomość o tem, zrobi przepisane doniesienie.

4.

D n i b e z m i ę s n e.

§ 1.

Zmieniając postanowienia § 1. rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego—Gubernatorstwa z 13. października 1916 dz. rozp. Nr. 79. ustanawia się dni: poniedziałek, środa i piątek każdego tygodnia jako dni, w których sprzedaż, przyprawianie i spożycie mięsa bydła, cieląt, świń owiec, kóz, gęsi, kaczek i kur, tudzież wnętrzności tych zwierząt w obrębie Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa jest zabronione.—

§ 2.

Wszystkie inne postanowienia powyżej powołanego rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 3.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5.

Podwyższenie ceny soli i zniesienie dotychczasowych ulg cłowych.

Rozporządzeniem z dnia 12 stycznia 1917 F. A. Nro. 125829 zmieniła c. i k. Wojskowa Generalna Gubernia w Lublinie ustanowioną reskryptem z dnia 15 czerwca 1916 S. Nr. 8400/16 cenę soli przy równoczesnym cofnięciu dotychczasowych ulg cłowych.

Z dniem 1 lutego 1917 cena soli jadalnej wynosić będzie w handlu detalicznym za 1 Kg. 42 h. (15 Kop.) względnie za 1 funt rosyjski 17 hal. (6. kop.)

Od zapasów soli pozostających w dniu 1 lutego 1917 na składzie u handlarzy pobrana będzie dodatkowa opłata w wysokości 12 h. od 1 Kg.

Opłata ta musi być do końca lutego 1917 uiszczoną w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

Tym handlarzom, którzy w powyższym terminie opłaty tej nie uiszczą, będzie zezwolenie na handel solą odebrane, a przypadająca należytość w drodze egzekucji ściągnięta.

6.

Ceny Cukru

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 4. Maja 1916. Nr. 57 Dz. rozporządzeń, zarządzam co następuje:

Artykuł I.

§§ 2, 3 i 4 rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 5. czerwca 1916, Nr. 47 Dz. rozporz. c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa mają brzmienie:

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy pozostawia cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którym wolno oddać towar wedle § 4. rozporządzenia N. W. A. jedynie handlom detalicznym (hurtownicy). Posiadaczom tych koncesyi będzie oddawany cukier po cenach następujących:

100 kg. cukru kryształowego, nie rafinowanego	266. 30
100 kg. cukru rafinowanego	276. —

Te ceny rozumie się na miejscu w magazynie kupca.

§ 3.

Ceny cukru sprzedanego handlarzom detalicznym będą:

1 polski funt cukru kryształowego, nierafinowanego	1. 16
1 " " " rafinowanego	1. 20

§ 4.

Ceny cukru dla sprzedaży konsumentom przez handel detaliczny będą:

1 polski funt cukru kryształowego, nierafinowanego	1. 16
1 " " " rafinowanego	1. 20

A r t y k u ł I I.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

7.

Obwieszczenie. Zamówienia na węgiel

Dnia 31. stycznia 1917 roku kończy się zastępstwo jeneralne c. i. k. Wojskowego Urzędu górniczego, które miało dotychczas w posiadaniu „Tepege“ w Dąbrowej, na ulicy Sobieskiego.

Wszystkie zatem zamówienia węgla dotychczas niedostarczonego mają być odnowione.

Od dnia 1 lutego 1917 mają z powyższego powodu zamówienia na węgiel dla celów przemysłowych i domowych być skierowane do referatu handlowego tutejszej c. i. k. Komendy obwodowej, która je przedłoży do załatwienia c. i. k. Wojskowemu Urzędowi górniczemu.

Porozumiewanie się bezpośrednio z Urzędem górnicznym jest zabronione.

Kwoty już zapłacone „Tepege“ za węgiel jeszcze niedostarczony należy reklamować wprost u tego Towarzystwa.

Węgiel dostarczony przez c. i. k. Urząd górniczny pochodzić będzie z szybów jakoteż z odkrywek. Urząd też będzie miał staranie o sprawiedliwy podział węgla uwzględniając cele użytku.

Reklamacje co do jakości mogą być uwzględnione z uwagi na istniejące stosunki.

Dalej jest warunkiem dla odbiorcy grubego węgla przyjmować 40 % węgla drobnego.

Węgiel będzie ważonym w obecności komisji w kopalni; reklamacje co do wagi nie będą uwzględnione. Celem zabezpieczenia odbiorców przeciw kradzieżom kolejowym, urządzono wagonowe wagi pomostowe na stacjach: Dąbrowa Zagórze, Strzemieszyce, tak że mogą ewentualnie szukać odszkodowania u c. i. k. „Kolei wojskowej.“

Ceny za węgiel, ważne aż do odwołania będą:

Dla osób prywatnych, handlarzy, fabryk, gospodarzy rolnych i t. d.

Bryły kostka I i II	Kr. 35 —
Orzech	30. 70
Orzech II	28. —
Grysik	26. —
drobny	24. 50
Proch za tonę netto	12. 50

na miejscu w kopalni.

Zapłata ma być uiszczoną natychmiast po nadejściu faktury przez Urząd handlowy lub przez biuro Komitetu aprowizacyjnego we Włoszczowej.

C. i. k. Urząd górniczny nie będzie się komunikował z odbiorcami prywatnymi ani w drodze pisemnej ani w drodze ustnej. Wszystkie interesa dotyczące się pokrycia potrzeby węgla dla celów prywatnych, przeprowadzane będą jedynie między wyżej wspomnianymi Urzędami z jednej strony a Urzędem górnicznym z drugiej strony.

8.

ZBIERANIE ŚCIÓŁKI.

Z uwagi że jednym z najważniejszych powodów niszczenia lasów jest ogałacanie gruntu leśnego przez zbieranie ściółki, widzi się c. i. k. Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie zmuszone wydać następujące postanowienia, celem powstrzymania wyzyskiwania lasów sprzeciwiającego się zasadom dobrego gospodarstwa leśnego.

6

Zabrania się zbierania ściółki z drzew iglastych wszelkiego rodzaju w drzewostanach jednolitych. Wyjątkowo może właściciel lasu zezwolić na zbieranie ściółki z drzew liściastych i mchu a to tylko w starszych drzewostanach, jeżeli domieszka drzew liściastych wynosi przeszło 30% zadrzewienia.

Ściółkę zbierać należy tylko rękami, lub zapomocą grabi drewnianych.

Surowo zakazane jest używanie łopat i żelaznych grabi.

Celem zapobieżenia tworzeniu się piasków lotnych zakazuje się surowo zbierania ściółki w lasach o zbyt małym zadrzewieniu i na lichych piaszczystych glebach.

Niniejsze rozporządzenie rozciąga się na lasy prywatne, gminne i serwitutowe.

Nie przestrzeganie tych przepisów pociągnie za sobą surowe ukaranie.

Nad wykonaniem tego rozporządzenia czuwać będzie c. i. k. Urząd leśny w Włoszczowej, gdzie też informacji w tej sprawie zasiągnąć można.—

C. i k. Komendant obwodu:

Pułkownik ALOJZY GÖTTL m. p.

Artykuł III
Dla osób prywatnych, handlarzy, fabryk, gospodarzy rolnych i t. d.
Brygadier
Oszc
Oszc II
Oszc
Oszc
12 50
13 50
14 50
15 50
16 50
17 50
18 50
19 50
20 50
21 50
22 50
23 50
24 50
25 50
26 50
27 50
28 50
29 50
30 50
31 50
32 50
33 50
34 50
35 50
36 50
37 50
38 50
39 50
40 50
41 50
42 50
43 50
44 50
45 50
46 50
47 50
48 50
49 50
50 50

ZBIERANIE ŚCIÓLKI

Należy do każdego z najwęższych powodów ubezpieczenia lasów jest ogólnie groźba pożaru przez zniszczenie ściółki, widzi się c. i. k. General-Oberrichter w Landlinie zmuszone wydać następujące postano-